

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึง
แหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียน
เป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

The Utilization of Financial Report on Enable Access Source of
Capital and Success of Registered SMEs
in Nakhon Si Thammarat Province

พัชรี พระสงฆ์^{1*}, เฉลิมเกียรติ ร้างเล็ก², และอรัญญา จินาชาญ³
Phatcharee Prasong¹, Chalermkiat Ranglek², and Aranya Jinachan³

*Corresponding author, e-mail: phatcharee.pr@rmuts.ac.th

Received 04/05/2022

Revised 06/06/2022

Accepted 08/06/2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 ราย และได้รับแบบสอบถามกลับ จำนวน 249 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.25 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า 1) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 2) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

¹ ดร. คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

Dr.Faculty of Management Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya Nakhonsithammarat Campus

² อาจารย์, คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

Lecturer,Faculty of Management Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya Nakhonsithammarat Campus

³ อาจารย์, คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

Lecturer,Faculty of Management Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya Nakhonsithammarat Campus

คำสำคัญ: รายงานทางการเงิน, การเข้าถึงแหล่งเงินทุน, ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, จังหวัดนครศรีธรรมราช

Abstract

The research objective to study the utilization of financial report to enable access source of capital and success of registered SMEs in Nakhon Si Thammarat province. The research used survey questionnaire which was sent to the registered SMEs in Nakhon Si Thammarat province. Four hundred surveys were sent out to potential respondents to participate in this research, from which 249 surveys were returned. Thus, the response rate is equal to 62.25%. Data analysis by using analytical statistics with percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient and multiple regression analysis.

The result of study found that 1) The utilization of financial report of SMEs in aspect of financial liquidity ratio, leverage ratio, and utilization of financial reporting in practice have a positive impact to access external funding of registered SMEs in Nakhon Si Thammarat province and, 2) The utilization of financial report of SMEs in aspect of financial liquidity ratio, activity ratio, leverage ratio, and utilization of financial reporting in practice have a positive impact to successful of SMEs registered SMEs in Nakhon Si Thammarat province by 0.05 level of significance.

Keywords: *financial report, to enable access source of capital, small and medium enterprises, Nakhon Si Thammarat Province*

บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) มีจำนวน 3.08 ล้านรายทั่วประเทศ คิดเป็นร้อยละ 99.54 ของวิสาหกิจทั้งหมด ซึ่งทำให้เกิดการจ้างงาน 12.71 ล้านคน สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ 5.38 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 34.24 ของ GDP ของประเทศ (Office of Small and Medium Enterprise Promotion, 2020) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงสินค้าภาคเกษตรกับการดำเนินงานในภาคการผลิต ภาคการค้า และบริการ ซึ่งนับว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโดยรวมของไทย การบรรลุผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นำไปสู่ความอยู่รอดและความยั่งยืนของธุรกิจ หมายถึง การเจริญเติบโตและการทำกำไรของธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลต่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ในช่วงที่ผ่านมาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งวัตถุดิบหรือการขยายกิจการ ทำให้ภาคธุรกิจต้องปิดกิจการจำนวนมาก บางธุรกิจต้องถูกควบรวมกิจการ บางรายต้องขายกิจการทิ้งไป ทำให้เกิดปัญหาขึ้นอย่างมากมาย จากกรณีดังกล่าวส่งผลให้ภาครัฐมีนโยบายต่าง ๆ มาช่วยเหลือในหลายรูปแบบ อาทิ การจัดอบรมให้ความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น การจัดทำบัญชี ด้านกฎหมาย ด้านภาษี การสร้างความเข้าใจในเงื่อนไขการให้กู้ การเพิ่มทักษะในการบริหาร

จัดการ การเขียนแผนธุรกิจ และกิจกรรมส่งเสริมอื่น ๆ เพื่อให้สามารถเข้าถึงสินเชื่อจากแหล่งเงินทุนได้

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินการทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Pongtanee, 2011) จากการศึกษาวิเคราะห์และเตือนภัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 ความไม่แน่นอนทางด้านการเมือง การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 (โควิด 19) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงการแข็งตัวของค่าเงินบาท ความผันผวนของราคาพลังงาน ต้นทุนของวัตถุดิบ และการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ปัญหาทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เกิดขึ้นทุกครั้งที่สภาวะเศรษฐกิจระดับมหภาคล้มเหลว ทำให้ธุรกิจต้องการเงินทุนหมุนเวียนในกิจการเพิ่มมากขึ้นเพื่อความอยู่รอดและมีการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง แต่ความเป็นจริงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มักประสบปัญหาเกี่ยวกับการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายงานหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบและขาดหลักทรัพย์สินค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้ยืมจากระบบและต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง (Office of Small and Medium Enterprise Promotion, 2016)

ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จต้องอาศัยข้อมูลทางบัญชีเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารธุรกิจ โดยข้อมูลทางบัญชีช่วยส่งเสริมการตัดสินใจ และการวางแผนการจัดการดำเนินงานเพื่อให้กิจการไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ แม้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอาจไม่จำเป็นต้องมีระบบการจัดทำบัญชีหรือระบบการจัดการธุรกิจที่ซับซ้อนเหมือนกับธุรกิจขนาดใหญ่ แต่ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับข้อมูลรายงานทางการเงินของกิจการเพื่อสามารถนำข้อมูลทางบัญชีไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ในอนาคตของกิจการได้ เช่น ด้านการบริหารงาน ด้านการควบคุม ด้านการตัดสินใจ และการประเมินผลการดำเนินงาน

ประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นผลมาจากการบริหารจัดการทางการเงินที่ดี และสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และแผนกลยุทธ์ของกิจการ โดยประสิทธิภาพของธุรกิจจะสามารถอธิบายผลสำเร็จของการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยวัดจากเป้าหมายด้านการเงินและไม่ใช้การเงิน (Pongtanee, 2011)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนำไปใช้ในการบริหารจัดการทางการเงินที่ดีในธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือประสิทธิภาพของธุรกิจ (Thongsukhowong & Sutthachai, 2010; Seangphanich, 2015) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยส่วนใหญ่มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เนื่องจาก ขาดความรู้และความเข้าใจในเงื่อนไขของการให้กู้จากสถาบันการเงิน การทำระบบบัญชีไม่ชัดเจน ขาดแคลนสินทรัพย์ที่จะนำมาเป็นหลักฐานในการขอสินเชื่อกับสถาบันทางการเงิน ความไม่เพียงพอของข้อมูลการบัญชีที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการตัดสินใจทางการเงินของธุรกิจ และความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงินต่ำ (Sastsara & Mekdee, 2021; Amnuaysawat, 2009) การทำรายงานทางการเงินอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นหลักฐานที่สำคัญในการขยายตัวของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักหลีกเลี่ยงการทำรายงานทางการเงินโดยการให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำรายงานทางการเงิน (Pongtanee, 2011) ส่งผลให้ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่สามารถนำข้อมูลทางการเงินมาใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับธุรกิจได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของธุรกิจ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช หรือไม่อย่างไร ซึ่งจะทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถที่จะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและส่งเสริมการจัดทำรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและวัดความสำเร็จในการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจ SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจ SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความสำเร็จของธุรกิจ SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจ SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

การทบทวนวรรณกรรม

รายงานทางการเงินที่ดีต้องให้ข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วน และมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจและมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) แสดงรายการอย่างครบถ้วน เพียงพอ ถูกต้อง เข้าใจง่าย และเชื่อถือได้ 2) ไม่ปกปิดข้อเท็จจริง ถึงแม้ว่าอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อกิจการหรือผู้ถือหุ้น 3) สามารถเปรียบเทียบกันได้กับรอบระยะเวลาเดียวกันของปีก่อน หรือกับกิจการอื่นที่ประกอบธุรกิจคล้ายกันในรอบระยะเวลาเดียวกัน และ 4) เผยแพร่ข้อมูลในเวลาที่เหมาะสม ไม่ใช่ข้อมูลที่ล้าสมัยจนไม่สามารถนำมาใช้ตัดสินใจทางธุรกิจได้

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน นอกจากการพิจารณาตัวเลขในงบการเงินแต่ละงบแล้ว ธุรกิจสามารถที่จะนำข้อมูลที่ปรากฏในงบการเงินมาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อประเมินสถานะของกิจการและคู่แข่งทางธุรกิจ สำหรับอัตราส่วนทางการเงินพื้นฐานที่นิยมนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานะของธุรกิจ ประกอบด้วย 1) อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจ 2) อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ 3) อัตราส่วนประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ 4) ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ และ 5) การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน (Phichetkul, 2012)

การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและการเพิ่มโอกาสในการลงทุนในโครงการใหม่ๆ ซึ่งทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับ

ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นจากการลงทุน การดำเนินงาน และนำไปสู่ประสิทธิผลของธุรกิจ แต่อุปสรรคที่สำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้หรือเข้าได้ยาก

แหล่งเงินทุนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากธุรกิจจำเป็นต้องนำเงินทุนมาใช้หมุนเวียน และขยายกิจการ หรือแก้ปัญหาในการดำเนินงาน โดยหากพิจารณาจากแหล่งที่มาของเงินทุน จะสามารถแบ่งลักษณะของเงินทุนได้ 2 ลักษณะ คือ 1) แหล่งเงินทุนภายในกิจการ หมายถึง เงินทุนของเจ้าของ หรือเงินทุนภายในของครอบครัว และ 2) แหล่งเงินทุนภายนอกกิจการ หมายถึง จากการกู้ยืมสถาบันการเงิน กู้ยืมญาติพี่น้อง กู้ยืมนอกระบบ เป็นต้น ซึ่งแหล่งเงินทุนหลักๆ ของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย แหล่งเงินทุนจากส่วนของเจ้าของ และแหล่งเงินทุนจากการก่อหนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ยังไม่มีการบริหารจัดการทางการเงินและระบบบัญชีที่ดี ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินในการอนุมัติสินเชื่อ หรือถ้าสถาบันการเงินยอมอนุมัติสินเชื่อให้จะคิดค่าใช้จ่ายและดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าปกติ นอกจากนั้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้ SMEs ประสบกับข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์สามารถจำแนกออกได้ 3 ข้อ ได้แก่ 1) SMEs บางรายมีขนาดค่อนข้างเล็ก รูปแบบการให้บริการของธนาคารพาณิชย์ยังไม่ยืดหยุ่นเพียงพอที่จะให้บริการแก่ SMEs รายเล็ก ๆ ทำให้รายได้ไม่คุ้มกับต้นทุนการดำเนินงานที่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริการด้านการเงิน ซึ่งการติดตามดูแลลูกค้ารายเล็ก ๆ มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง เนื่องจากมีการกระจายตัวมากกว่าลูกค้ารายใหญ่ ๆ 2) ธนาคารพาณิชย์ไม่มีข้อมูลเพียงพอในการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตลูกค้า เนื่องจาก SMEs หลายราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายที่มีขนาดเล็กหรือรายที่เพิ่งเริ่มดำเนินธุรกิจได้ไม่นาน มักมีประวัติทางการเงินที่สั้น ไม่มีข้อมูลการเดินบัญชีกับทางธนาคารมาก่อน หรือบางรายขาดความน่าเชื่อถือ ส่งผลทำให้ธนาคารพาณิชย์ตัดสินใจไม่ปล่อยสินเชื่อ แม้ในความเป็นจริงกิจการมีศักยภาพ หรือกำหนดราคา/คิดค่าบริการแพง หรือเรียกหลักประกันเป็นจำนวนสูงเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต และ 3) SMEs ส่วนใหญ่มีสินทรัพย์ไม่เพียงพอที่จะวางเป็นหลักประกันให้แก่ธนาคารพาณิชย์ (Sucharitakul, 2015) สะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกโดยเฉพาะแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pornlertkachakorn, Inthulak and Srisakun (2018); Sarapaivanich and Kotey (2006) พบว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสามารถพิจารณาได้จาก 1) ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก 2) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกโดยมีต้นทุนต่ำ 3) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกโดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ 4) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกโดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ 5) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ และ 6) ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว

ธุรกิจ (Business) หมายถึง การทำกิจกรรมของกลุ่มบุคคล หรือบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายการผลิต และการบริการ โดยมีจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้รับผลตอบแทน หรือผลกำไรจากการดำเนินกิจกรรมนั้นอย่างเป็นระบบ มีระเบียบตามเกณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือผู้บริโภค

ในการประกอบธุรกิจ ตั้งแต่ธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจขนาดใหญ่ เป้าหมายของทุกธุรกิจมุ่งไปที่การมีผลลัพธ์ได้ตามวัตถุประสงค์หลักของกิจการ เพื่อการดำรงอยู่ได้ของธุรกิจ แต่มีธุรกิจจำนวนมากที่ต้องล้มเลิกกิจการ เนื่องจากการดำเนินงานเกิดผลขาดทุน มีคู่แข่งจำนวนมาก ดังนั้นในการทำธุรกิจจึงจำเป็นต้อง

ยี่งที่ต้อมมีความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะมุ่งไปสู่การประสบความสำเร็จของธุรกิจ (Office of Small and Medium Enterprise Promotion, 2016)

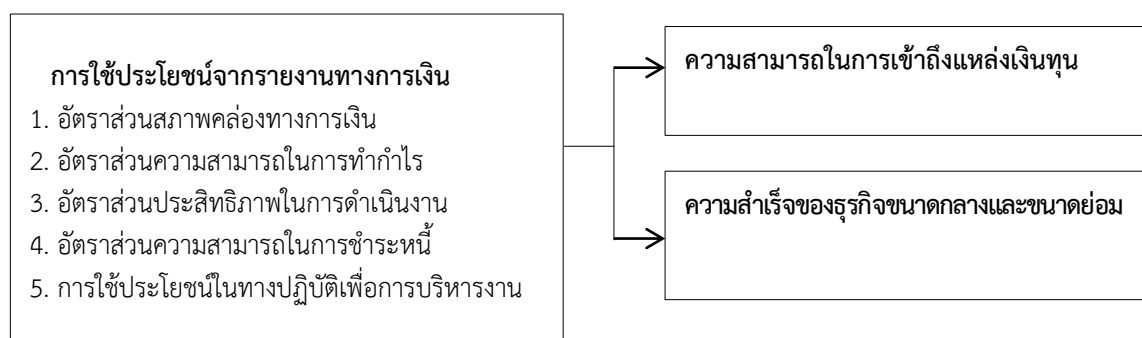
ความสำเร็จของธุรกิจ (Business success) หมายถึง สิ่งที่ทำให้มี หรือให้เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หลักของกิจการ โดยเน้นเป้าหมายที่องค์กรได้รับในรูปตัวเงิน เช่น การทำกำไร การเติบโตของยอดขาย ผลตอบแทนในสินทรัพย์ และเงินสดหมุนเวียน เป็นต้น และไม่เป็นตัวเงิน เช่น รูปแบบของวิธทางการดำเนินธุรกิจ ความเป็นอิสระ และความมั่นคงในการดำเนินงาน (Sarapaivanich & Kotey, 2006) การที่ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สำเร็จตามเป้าหมายและลุล่วงไปด้วยดีได้นั้น ต้องมีตัวชี้วัดความสำเร็จของธุรกิจที่สำคัญ 7 ปัจจัย ได้แก่ 1) ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร 2) ความพึงพอใจต่อการเติบโตของยอดขาย 3) ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ 4) ความพึงพอใจต่อสภาพคล่องของธุรกิจ 5) ความพึงพอใจกับรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ 6) ความพึงพอใจต่อความเป็นอิสระในการดำเนินธุรกิจโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก และ 7) ความพึงพอใจกับความมั่นคงของธุรกิจ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และวัดความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการเลือกใช้เครื่องมือที่เรียกว่า อัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratio) ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์งบการเงินวิธีหนึ่งที่ใช้ช่วยในการประเมินฐานะการเงิน ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไร โดยแบ่งอัตราส่วนทางการเงินออกเป็น 4 ประเภท คือ อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และอัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้

จากที่กล่าวมาข้างต้น หากผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินจะช่วยให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ ดังนั้น การศึกษานี้จึงมีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 56,295 ราย จำแนกเป็นภาคการผลิต จำนวน 7,337 ราย ภาคการค้า จำนวน 29,598 ราย และภาคการบริการ จำนวน 19,360 ราย (Office of Small and Medium Enterprise Promotion, 2016)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 400 ราย โดยการใช้สูตรทาร์ยาเน จำแนกเป็นภาคการผลิต จำนวน 52 ราย ภาคการค้า จำนวน 210 ราย และภาคการบริการ จำนวน 138 ราย และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามประเภทธุรกิจ ได้แก่ ประเภทการผลิต การค้า และบริการ และคัดเลือกธุรกิจแต่ละประเภทตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
การผลิต	7,337	52
การค้า	29,598	210
การบริการ	19,360	138
รวม	56,295	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งได้สร้างตามความมุ่งหมายและกรอบแนวคิดในการวิจัยที่กำหนดขึ้น แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ประเภทธุรกิจ รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินงาน การจัดทำแผนธุรกิจ การจัดทำแผนการตลาด จัดทำบัญชีโดยใคร แหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินกิจการ และแหล่งเงินทุน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ สภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ และขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร การเติบโตของยอดขาย ผลตอบแทนในสินทรัพย์ สภาพคล่อง รูปแบบการดำเนินงาน ความเป็นอิสระในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก และความมั่นคงในการดำเนินงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ เป็นลักษณะการแสดงความคิดเห็นปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย และได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability test) โดยนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Pilot test) กับผู้บริหารที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient alpha) (Cronbach, 1971) ของตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และความพึงพอใจในความสำเร็จของธุรกิจ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ระดับ 0.821, 0.792 และ 0.761 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.70 และเข้าใกล้ 1 ถือได้ว่าอยู่ในระดับดี สามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ แล้วจึงนำแบบสอบถามดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 ราย และได้รับการตอบกลับ จำนวน 249 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.25 เมื่อเปรียบเทียบกับแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker, Kumar and Day (2001) ได้เสนอว่า การส่งแบบสอบถามต้องมีอัตราการตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้ว่ามีขนาดของข้อมูลที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ประเภทธุรกิจ รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินงาน การจัดทำแผนธุรกิจ การจัดทำแผนการตลาด จัดทำบัญชีโดยใคร แหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินกิจการ และ แหล่งเงินทุน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ วัตถุประสงค์แหล่งทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ความสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน ความสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ และ ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร การเติบโตของยอดขาย ผลตอบแทนในสินทรัพย์ สภาพคล่อง รูปแบบการดำเนินงาน ความเป็นอิสระในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก และความมั่นคงในการดำเนินงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 ทดสอบการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 6 ทดสอบการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 2 โครงสร้างธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

รายการ	การผลิต		การค้า		การบริการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทธุรกิจ	17	6.83	172	69.08	60	24.09	249	100.00
รูปแบบธุรกิจ บริษัทจำกัด	6	35.29	150	87.21	40	66.67	196	78.71
ระยะเวลาดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป	14	82.35	109	63.38	43	71.67	166	66.67
มีการจัดทำแผนธุรกิจ	14	82.35	129	75.00	51	85.00	194	77.91
แผนการตลาด								
มีการจัดทำแผนการตลาด	14	82.35	133	77.33	51	85.00	198	79.52
จัดทำบัญชีเอง	6	35.29	101	58.72	29	48.33	136	54.62
แหล่งเงินทุนเริ่มแรก								
กู้จากสถาบันการเงิน	11	64.71	133	77.33	53	88.33	197	79.12
ความต้องการในการกู้เงิน								
เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ	9	52.94	117	68.02	36	60.00	162	65.06

จากตารางที่ 2 พบว่า ส่วนใหญ่ประเภทธุรกิจเป็นภาคการค้า รูปแบบเป็นบริษัทจำกัด ระยะเวลาดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ธุรกิจมีการจัดทำแผนธุรกิจ แผนการตลาด จัดทำบัญชีเอง แหล่งเงินทุนครั้งแรกได้จากการกู้จากสถาบันการเงิน และมีความต้องการกู้เงินเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ

2. ผลการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ได้แก่ วัดสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน

ตารางที่ 3 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเภทของ SMEs	การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน										รวม		การแปลผล
	วัดสภาพคล่องทางการเงิน		วัดความสามารถในการทำกำไร		วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน		วัดความสามารถในการชำระหนี้		การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การผลิต	3.24	.387	3.44	.310	3.08	.344	3.26	.562	3.13	.208	3.23	.233	ปานกลาง
การค้า	3.29	.437	3.29	.346	3.21	.463	3.18	.486	3.13	.314	3.22	.286	ปานกลาง
การบริการ	3.23	.400	3.16	.328	3.13	.472	3.10	.494	3.14	.266	3.14	.227	ปานกลาง
รวม	3.27	.425	3.27	.345	3.18	.459	3.16	.493	3.12	.296	3.20	.271	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .271) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .425) รองลงมา คือ วัดความสามารถในการทำ

กำไร ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .345) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .459) วัดความสามารถในการชำระหนี้ ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .493) และน้อยที่สุด คือ การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = .296) เนื่องจาก วิสาหกิจดังกล่าวยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการประเมินสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานเพื่อการบริหารงานของธุรกิจ

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามประเภทของธุรกิจ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทการผลิตใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินมากที่สุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .233) รองลงมา ประเภทการค้า ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .286) และน้อยที่สุด คือ ประเภทบริการ ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .227)

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก ได้แก่ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ และขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว

ตารางที่ 4 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเภท ของ SMEs	ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของ SMEs												รวม		การแปล ผล
	กู้เงินจากสถาบัน การเงิน		กู้เงินจากสถาบัน การเงิน โดยมีต้นทุนต่ำ		กู้เงินจากสถาบัน การเงิน โดยได้รับอัตรา ดอกเบี้ยต่ำ		เงินจากสถาบัน การเงิน โดยมี ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการต่ำ		กู้เงินจาก สถาบันการเงิน โดยใช้ หลักทรัพย์ใน การค้ำประกัน ต่ำ		ขั้นตอนในการ ขออนุมัติเงินกู้ จากสถาบัน การเงินมีความ รวดเร็ว				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การผลิต	3.24	.562	3.24	.562	3.41	.507	3.29	.686	3.18	.529	3.12	.332	3.25	.295	ปานกลาง
การค้า	3.20	.483	3.24	.454	3.32	.504	3.32	.515	3.21	.543	3.10	.460	3.23	.337	ปานกลาง
การบริการ	3.13	.389	3.13	.389	3.25	.437	3.28	.490	3.32	.567	3.17	.557	3.21	.249	ปานกลาง
รวม	3.19	.467	3.21	.448	3.31	.489	3.31	.521	3.23	.548	3.12	.477	3.23	.314	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .314) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน โดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำมากที่สุด ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .521) รองลงมา คือ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .489) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .548) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนต่ำ ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .448) สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .467) และน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = .477) เนื่องจาก 1) สถาบันการเงินมักจะพิจารณาให้สินเชื่อกับกลุ่มผู้กู้รายเก่าหรือธุรกิจขนาดใหญ่และมีการตั้งเงื่อนไขเพื่อคัดกรองลูกค้ารายใหม่ 2) สถาบันการเงินขาดความยืดหยุ่นในการเกณฑ์ที่

ใช้พิจารณาด้านหลักประกัน และ 3) ผู้ประกอบการไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบและขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แยกตามประเภทของธุรกิจ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทการผลิตมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกมากที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .295) รองลงมา ประเภทการค้า ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .337) และน้อยที่สุด คือ ประเภทการบริการ ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .249)

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร การเติบโตของยอดขาย ผลตอบแทนในสินทรัพย์ สภาพคล่อง รูปแบบการดำเนินงาน ความเป็นอิสระในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก และความมั่นคงในการดำเนินงาน

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำเร็จในการดำเนินงาน	ประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม						รวม	
	การผลิต		การค้า		การบริการ			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ความสามารถในการทำกำไร	3.29	.470	3.23	.485	3.18	.390	3.22	.462
การเติบโตของยอดขาย	3.29	.470	3.22	.469	3.23	.427	3.23	.458
ผลตอบแทนในสินทรัพย์	3.24	.664	3.21	.543	3.18	.537	3.20	.548
สภาพคล่อง	3.12	.600	3.26	.534	3.12	.613	3.21	.560
รูปแบบการดำเนินงาน	3.18	.393	3.25	.531	3.15	.481	3.22	.511
ความเป็นอิสระในการดำเนินงานโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก	3.12	.332	3.13	.458	3.22	.415	3.15	.441
ความมั่นคงในการดำเนินงาน	3.06	.243	3.11	.411	3.10	.399	3.10	.398
รวม	3.18	.289	3.20	.325	3.17	.279	3.19	.311
แปลผล	ปานกลาง		ปานกลาง		ปานกลาง		ปานกลาง	

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .311) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีความพึงพอใจต่อการเติบโตของยอดขายของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .458) รองลงมา คือ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .511) มีความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .462) มีความพึงพอใจต่อสภาพคล่องของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .560) มีความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .548) มีความพึงพอใจต่อความเป็นอิสระในการดำเนินงานของธุรกิจโดยไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากคนภายนอก ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .441) และน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .398)

ความพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ แยกตามประเภทของธุรกิจ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทการค้ามีความพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จมากที่สุด ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .325) รองลงมา ประเภทการผลิต ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .289) และน้อยที่สุด คือ ประเภทการบริการ ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = .279)

5. การทดสอบการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของ SMEs						
	B	S.E.	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	0.982	0.206	-	4.759	0.000*	-	-
การวัดสภาพคล่อง	0.243	0.044	0.328	5.551	0.000*	0.738	1.354
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.093	0.051	0.102	1.842	0.067	0.835	1.197
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.029	0.039	0.042	0.738	0.461	0.797	1.255
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	0.079	0.037	0.124	2.135	0.034*	0.769	1.300
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.258	0.064	0.243	4.012	0.000*	0.704	1.420
R = 0.610, R ² = 0.372, Adj. R ² = 0.360, F = 28.845, p < 0.05							
* p < 0.05							

จากตารางที่ 6 พบว่า การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ด้านการวัดสภาพคล่อง (Sig. = 0.000) การวัดความสามารถในการชำระหนี้ (Sig. = 0.034) และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน (Sig. = 0.000) ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. < 0.05)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ด้านการวัดความสามารถในการทำกำไร (Sig. = 0.067) และการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Sig. = 0.461) ไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. > 0.05)

เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การวัดสภาพคล่อง (β = 0.328) ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุด รองลงมาการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน (β = 0.243) การวัดความสามารถในการชำระหนี้ (β = 0.124) การวัดความสามารถในการทำกำไร (β = 0.102) และการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (β = 0.042) ตามลำดับ

นอกจากนี้พบว่าค่า Multiple R = 0.610 สัมประสิทธิ์การกำหนด (R² = 0.372) แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินด้าน การวัดสภาพคล่อง ด้านการวัดความสามารถในการทำกำไร ด้านการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ด้านการวัดความสามารถในการชำระหนี้ และด้าน การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 37.20 ที่เหลืออีกร้อยละ 62.80 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่น

จากการตรวจสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ซึ่งค่า VIF ที่มีค่าเกิน 10.00 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง ซึ่งการวิเคราะห์ พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าตั้งแต่ 1.197 – 1.420 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10.00 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ

6. การทดสอบการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	ความสำเร็จของ SMEs						
	B	S.E.	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	0.894	0.202	-	4.431	0.000*	-	-
การวัดสภาพคล่อง	0.142	0.043	0.193	3.305	0.001*	0.738	1.354
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.030	0.050	0.033	0.607	0.544	0.835	1.197
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.083	0.038	0.122	2.175	0.031*	0.797	1.255
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	0.086	0.036	0.135	2.367	0.019*	0.769	1.300
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.385	0.063	0.367	6.127	0.000*	0.704	1.420
R = 0.623, R ² = 0.388, Adj. R ² = 0.375, F = 30.761, p < 0.05							
* p < 0.05							

จากตารางที่ 7 พบว่า การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ด้านการวัดสภาพคล่อง (Sig. = 0.001) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Sig. = 0.031) การวัดความสามารถในการชำระหนี้ (Sig. = 0.019) และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน (Sig. = 0.000) ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. < 0.05)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ด้านการวัดความสามารถในการทำกำไร (Sig. = 0.544) ไม่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. > 0.05)

เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน (β = 0.367) ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุด รองลงมา การวัดสภาพคล่อง (β = 0.193) การวัดความสามารถในการชำระหนี้ (β = 0.135) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (β = 0.122) และการวัดความสามารถในการทำกำไร (β = 0.033) ตามลำดับ

นอกจากนี้ พบว่า ค่า Multiple R = 0.623 สัมประสิทธิ์การกำหนด (R² = 0.388) แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ด้านการวัดสภาพคล่อง ด้านการวัดความสามารถในการทำกำไร ด้านการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ด้านการวัดความสามารถในการชำระหนี้ และด้าน การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 38.80 ที่เหลืออีกร้อยละ 61.20 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่น

อภิปรายผล

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาคการผลิต การค้า และการบริการให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่า ธุรกิจดังกล่าวไม่ให้ความสำคัญกับการประเมินสภาพคล่องทางการเงิน การประเมินความสามารถในการทำกำไร การประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของธุรกิจเท่าที่ควร นอกจากนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขาดความรู้และความเชี่ยวชาญด้านบัญชี ประกอบกับบุคลากรทางบัญชีมีความรู้ ความสามารถไม่เพียงพอในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pongtanee (2011) พบว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ขาดการใช้ระบบมาตรฐานการรายงานทางการเงินในอดีต และพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการทางการเงินของธุรกิจ โดยเหตุผลที่ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานทางการเงิน ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการไม่สนใจที่จะนำข้อมูลทางการเงินไปตัดสินใจทางธุรกิจ แต่ใช้ประสบการณ์ในอดีต และความต้องการของตัวเองตัดสินใจ 2) ผู้ประกอบการพอใจกับรูปแบบการดำเนินงานที่เป็นอยู่ ไม่ต้องการปรับเปลี่ยนหรือขยายกิจการ จึงไม่สนใจในการจัดทำรายงานทางการเงิน 3) ผู้ประกอบการไม่ต้องการมีต้นทุนเพิ่มขึ้นในการจัดทำรายงานทางการเงินซึ่งถือว่าเป็นภาระของกิจการ โดยไม่แน่ใจว่าจะได้รับประโยชน์เพียงพอต่อการนำมาใช้หรือไม่ 4) ผู้ประกอบการไม่มีความเชื่อถือในข้อมูลทางการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี เนื่องจากสามารถเลือกปฏิบัติได้หลายวิธี ซึ่งอาจส่งผลต่อการตัดสินใจที่ผิดพลาดรวมไปถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างข้อกำหนดตามกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางบัญชี และ 5) ผู้ประกอบการมีความกังวลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลบางอย่างที่เป็นความลับของธุรกิจ ซึ่งไม่ต้องการให้บุคคลอื่นทราบ โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลโดยตรงและคู่แข่งของธุรกิจ และผลการศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Klai Klung (2019) พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการนำข้อมูลในรายงานทางการเงินไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานด้านการดำเนินงาน ด้านบุคคล ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านคลังสินค้า ด้านการลงทุน และอื่น ๆ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่ายังมีวิสาหกิจอีกจำนวนมากที่ยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก โดยเหตุผลส่วนใหญ่ พบว่า เกิดจากปัญหาขั้นตอนในการอนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงิน และการใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกัน ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินต่าง ๆ จำเป็นต้องมีหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้สำหรับสินเชื่อที่มีจำนวนมากและมีระยะเวลาในการผ่อนยาวนาน แต่หากธุรกิจต้องการกู้เงินจำนวนน้อย เนื่องจากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันก็อาจไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายธรรมเนียมในการจัดการเงินกู้ที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Office of Small and Medium Enterprise Promotion (2009) กล่าวว่า สถาบันการเงินโดยทั่วไปยังไม่ให้ความสำคัญกับการปล่อยเงินกู้ให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากนัก เนื่องจากมองว่าวิสาหกิจขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อ และนำไปสู่ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต และผลการศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sastsara and Mekdee (2021); Gongkhonkwa (2018) พบว่า ปัญหาในการปล่อยสินเชื่อเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ 1) สถาบันการเงินจะพิจารณาให้สินเชื่อกับกลุ่มผู้กู้รายเก่าหรือธุรกิจขนาดใหญ่ และมีการตั้ง

เงื่อนไขเพื่อสกัดกั้นลูกค้ารายใหม่ 2) สถาบันการเงินขาดความยืดหยุ่นในเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาด้านหลักประกัน 3) ผู้ประกอบการขาดความรู้และความเข้าใจในเงื่อนไขของการให้กู้จากสถาบันการเงิน และการทำระบบบัญชีไม่ชัดเจน

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาคการผลิต การค้า และการบริการ มีความพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจในระดับปานกลาง โดยเฉพาะการเติบโตของยอดขาย เนื่องจากธุรกิจเหล่านี้มีการจัดทำแผนธุรกิจและแผนการตลาด แต่ขณะเดียวกันก็พบว่าวิสาหกิจเหล่านี้มีความกังวลเกี่ยวกับความมั่นคงในการดำเนินงาน อาจเนื่องมาจากการเริ่มดำเนินการครั้งแรกเงินทุนที่ได้มาส่วนใหญ่มาจากการกู้เงินจากสถาบันการเงินจึงส่งผลทำให้ธุรกิจมีภาระเกี่ยวกับหนี้สินระยะยาว และอาจมีความเสี่ยงในสภาพคล่อง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ Office of Small and Medium Enterprise Promotion (2009) พบว่า นอกจากปัญหาด้านการเงินแล้ววิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในด้านการบริหารจัดการ ด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคลากร ด้านต้นทุนการผลิต และด้านการเข้าถึงการบริการของรัฐ

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินขึ้นกับระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ การจัดทำแผนธุรกิจ แผนการตลาด และการจัดทำบัญชีด้วยตนเอง สะท้อนให้เห็นว่าการจัดทำรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา จะช่วยให้ธุรกิจสามารถทราบสถานะทางการเงินของตนเอง เพื่อนำไปวางแผน ควบคุม และตัดสินใจทางธุรกิจ และที่สำคัญสามารถนำไปเป็นหลักฐานในการขอสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน ทำให้ธุรกิจมีเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานของธุรกิจอย่างต่อเนื่อง สามารถปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pongtane (2011) พบว่า รายงานทางการเงินที่มีคุณภาพจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและทำให้เจ้าของธุรกิจมองเห็นช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และผลการศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Boonlek et al. (2021) พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานคร

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้องค์ความรู้จากการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชในภาคการผลิต การค้า และการบริการ ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดความสามารถในการชำระหนี้ และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผู้บริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบบัญชี การจัดทำรายงานทางการเงิน การบริหารจัดการทางการเงินเพื่อนำข้อมูลไปเป็นหลักฐานในการหาแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ซึ่งพบว่า ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพียงร้อยละ 37.20 สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจเหล่านี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอื่นอีกประมาณร้อยละ 63.80 เช่น ลักษณะกิจการ คุณสมบัติผู้บริหาร และการเงินและการบัญชีของกิจการ เป็นต้น นอกจากนั้นความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขต จังหวัดนครศรีธรรมราช ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินร้อยละ 38.80 สะท้อนให้เห็นว่าความสำเร็จของธุรกิจเหล่านี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอื่นอีกร้อยละ 62.20 เช่น ปัจจัยด้านกลยุทธ์องค์กร นวัตกรรมองค์กร และคุณลักษณะการบริหารจัดการองค์กร เป็นต้น

ดังนั้นผู้ที่สนใจเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถนำไปศึกษาต่อในปัจจัยด้านอื่น เช่น ลักษณะกิจการ คุณสมบัติผู้บริหาร กลยุทธ์องค์กร นวัตกรรมองค์กร และคุณลักษณะการบริหารจัดการองค์กร เป็นต้น ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดในการพัฒนาและส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เสียสละเวลาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของงานอย่างเป็นประโยชน์ยิ่งจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์และบรรลุผลได้ดังความตั้งใจและขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ที่ให้อาสาสมัครทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Aaker, D.A., Kumar, V., & Day, G.S. (2005). *Marketing research*. New York : John Wiley & Son.
- Amnuaysawat, T. (2009). *Financial report and financial strength of Thai SMEs*. Article. Bangkok.
- Boonlek, K. et al. (2021). The relationship between financial reporting quality and business performance of the hotel business in bangkok. *Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences*. 8(1), 137–51.
- Cronbach, L.J. (1971). *Essentials of psychological testing*. Harper & Row, New York.

- Gongkhonkwa, G. (2018). A study of credit lending problems for Small and Medium Enterprises (SMEs): financial institutions in Phayao province. *Silpakorn University Journal*. 8(4), 89-105.
- Klaiklung, P. (2019) *Use of data presented in financial reports: Small and Medium Enterprises*. College of Innovative Business and Accountancy, Dhurakij Pundit University. <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Pawarisa.Kli.pdf>.
- Office of Small and Medium Enterprises Promotion. (2009). *Report on the situation of SMEs*. Bangkok.
- . (2016). *Report on the situation of SMEs*. Bangkok.
- . (2020). *Report on the situation of SMEs*. Bangkok.
- Phichetkul, N. (2012). *Reporting and analysis of financial statements*. TPN Press partnership, Bangkok.
- Pongtanee, P. (2011). *The effect of usefulness of financial reporting on ability to access external source of capital and effectiveness of registered SMEs in Bangkok and Suburban areas*. Faculty Accounting, Dhurakit Pundit University. <https://www.dpu.ac.th/dpurdi/upload/public/ay27e3264v4gscsoks.pdf>.
- Pornlertkochakorn, N., Inthuluck, W., & Srisakun, C. (2018). Problems, obstacles and challenging crowdfunding for Small and Medium Enterprises. *Dusit Thani College Journal*. 12(Special Issue), 408-419.
- Sarapaivanich, N., & Kotey, B. (2006). The effect of financial information quality on ability to access external funds and performance of SMEs in Thailand. *Journal of Enterprising Culture*. 4(3), 219-239.
- Sastsara, S., & Mekdee, K. (2021). Accessing funding and problems of community enterprise entrepreneurs in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. *Journal of Enducation Review Faculty of Education in MCU*. 8(3), 298-312.
- Seangphanich, U. (2015). Accounting and use of accounting information for management of SMEs in the northern region. *Journal of Modern Management Science*. 8(2), 110-113.
- Sucharitakul, C. (2015). Financing SMEs to enhance Thailand's competitiveness. *The National Defence College of Thailand Journal*. 57(1), 35-52.
- Thongsukhowong, A., & Sutthachai, S. (2010). The usefulness of financial report in SMEs in Northeast Thailand. *Academic Journal Grant*. 12(3), 79-85.